

Minimalista hipnotyzer

Rok 1944, Londyn. W rodzinie polskich Żydów na świat przychodzi Michael Nyman – przyszły kompozytor, muzykolog i pianista, kilkakrotnie nominowany do nagrody Złotego Globu i BAFTA, jeden z najbardziej wpływowych artystów w anglosaskim środowisku muzycznym. Studiował na prestiżowych londyńskich uczelniach: w Royal Academy of Music kształcił się jako kompozytor i instrumentalista, w King's College zgłębiał zaś muzykologię. Pisał muzykę i o muzyce, choć nie ona była jedyną jego miłością – fascynował go również obraz. Dzięki obu jego pasjom znany jest w środowisku muzycznym, jak również pośród miłośników filmu i sztuk wizualnych.

(...)

Po opublikowaniu „Muzyki eksperymentalnej” Nyman poświęcił się komponowaniu. Stworzył pokaźną ilość muzyki kameralnej, orkiestrowej, pisał opery i cykle pieśni. W 1976 roku założył Michael Nyman Band, wykonujący wyłącznie jego utwory (wtedy jeszcze pod nazwą Campiello Band – od tytułu sztuki teatralnej Carla Goldoniego, do której muzykę napisał Nyman). Niejeden kompozytor pozazdrościłby twórcy, który ma zespół instrumentalistów na wyłączność... Do stałej obsady należą instrumenty smyczkowe, dęte blaszane, saksofony i gitara basowa, a samego kompozytora dostrzec można przy fortepianie równie często, co za pulpitem dyrygenckim. Michael Nyman Band kilkakrotnie odwiedził Polskę – muzycy zawitali między innymi do Łodzi z okazji Tansman Festival w 2010 roku, gdzie premierowo wykonano „Chopin-Milton Songs”. Zespół można było podziwiać na żywo także w Gdańsku (Solidarity of Arts Festival, 2009) i Poznaniu (Malta Festival, 2015).

Cały tekst Anny Wójcikowskiej można przeczytać w październikowym „Kalejdoskopie”.